

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2017 roku, Sąd Rejonowy w Brzezinach oddalił wniosek M. O. o wydanie jej depozytów wpłaconych tytułem wynagrodzenia rocznego za ustanowienie służebności drogi koniecznej zasądzonego przez SR w Tomaszowie Mazowieckim (sygn. akt I Ns 601/10), w kwotach:

- a) 343 zł wpłaconej w dniu 7 maja 2015 roku,
- b) 343 zł wpłaconej w dniu 22 września 2016 roku.

Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawczyni błędnie podała sygnaturę akt sprawy, w której zasądzono wynagrodzenie za ustanowienie służebności. Nadto, Sąd Rejonowy wskazał, że opłata roczna za użytkowanie wieczyste została zasądzona na rzecz R. i D. małżonków N., zaś wnioskodawczyni nie jest żadną z tych osób (postanowienie k. 20).

Apelacją z dnia 21 listopada 2017 roku, wnioskodawczyni zaskarżyła ww. postanowienie, wnosząc o jego zmianę. Wskazywała, że z uwagi na nabycie spadku po D. N. jest współwłaścicielką przedmiotowej nieruchomości (apelacja k. 23).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest zasadna.

Zgodnie z dyspozycją art. 693¹⁴ k.p.c. na żądanie wierzyciela sąd postanowi wydać mu depozyt, jeżeli zachodzą warunki określone we wniosku o złożenie do depozytu.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy wywodził, że we wniosku błędnie wskazano sygnaturę akt sprawy, w której zasądzono wynagrodzenie za służebność, co stanowi samoistną podstawę oddalenia wniosku. Sąd Okręgowy oceny tej nie podziela. Z treści wniosku złożonego w niniejszej sprawie wynika w sposób wyraźny, jednoznaczny i nie wzbudzający wątpliwości, że wnioskodawczyni wnosi o wydanie depozytu złożonego w dniach 7 maja 2015 r. i 22 września 2016 r. na podstawie postanowienia wydanego w sprawie I Ns 601/10. Wobec tego nie było potrzebne wskazywanie sygnatury akt sprawy, w której została ustanowiona służebność, a tym bardziej nie ma podstaw, by ze wskazywanego przez Sąd Rejonowy powodu oddalić wniosek.

Jak zastrzeżono w postanowieniu wydanym w sprawie I Ns 601/10, depozyt powinien zostać wydany na wniosek R. i D. małżonków N.. Sąd Rejonowy podnosił, że wnioskodawczyni nie jest żadną z tych osób. Jednocześnie jednak Sąd Rejonowy załączył akta sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po D. N. (sygn. akt IX Ns 581/13). Z prawomocnego postanowienia wydanego w tejże sprawie wynika, że spadek po D. N. nabyli wnioskodawczyni i uczestnik R. N.. Wnioskodawczyni jest więc następcą prawnym D. N. pod tytułem ogólnym. Z uwagi na zasadę związania Sądu prawomocnym orzeczeniem, nie można przyjąć zatem – jak uczynił to Sąd Rejonowy – że wnioskodawczyni nie wykazała, aby była następcą prawnym zmarłej D. N..

Do rozważenia pozostaje zatem, czy dopuszczalne jest wydanie depozytu wnioskodawczyni, skoro wyłącznie ona złożyła wniosek – wnioskodawcą nie był R. N.. Z uwagi na to, że w razie nieodebrania depozytu możliwa jest jego likwidacja, złożenie wniosku o wydanie depozytu należy potraktować jako czynność zachowawczą (art. 209 k.c. stosowany per analogiam) i przyjąć, że nie jest wymagane łączne złożenie wniosku przez uprawnionych, lecz wystarczające jest złożenie wniosku przez któregokolwiek z nich. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność, że R. N. nie sprzeciwiał się wydaniu depozytu wnioskodawczyni.

Dodać należy, że we wniosku o złożenie depozytu nie zostały określone żadne dodatkowe warunki, od spełnienia których uzależnione byłoby wydanie depozytu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zostały spełnione przesłanki wydania depozytu określone w art. 693¹⁴ k.p.c. Z tego względu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie, uwzględniając wniosek.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.